

[...]

32.054/II/PF

1

[...]

Ter zitting van 30 maart 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend wegens het feit dat zijn moeder van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) andermaal een Nederlandstalige herinnering tot betalen heeft ontvangen. De klager vraagt eveneens dat alle boeten en andere kosten inzake ingebrekestelling die hem zouden ten laste kunnen worden gelegd, nietig zouden worden verklaard.

*

* *

Betrokkene had reeds een gelijkaardige klacht ingediend in verband met de factuur van 1998. De VCT had zich daarover uitgesproken in haar advies 30.212/A van 4 maart 1999, dat hierbij wordt gevoegd.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een betaalbiljet een betrekking is tussen een openbare dienst en een particulier. Met toepassing van artikel 12, § 3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De VMW moet derhalve de regels naleven die van toepassing zijn in de taalgrensgemeenten.

In het onderhavige geval, en ingevolge het voornoemde advies van de VCT, was de taalaanhorigheid van de betrokkene de diensten van de VMW wel degelijk bekend.

Derhalve had de herinneringsbrief betreffende het jaar 1999 betrokkene in het Frans moeten worden toegestuurd

De VCT, bij drie stemmen van de Franse afdeling en drie stemmen en een onthouding van de Nederlandse afdeling, bevestigt haar vorige advies en acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

Wat de boeten en kosten inzake ingebrekestelling betreft, stipt de VCT aan dat zij terzake onbevoegd is.